

РЕШЕНИЕ

№ 384

гр. София, 07.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Вера Цветкова

Членове: Маргаритка Шербанова
Петър Гунчев

при участието на секретаря Елеонора Тр. Михайлова
в присъствието на прокурора Павел Емилов Панов (АП-София)
като разгледа докладваното от Маргаритка Шербанова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211000600938 по описа за 2021 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда № 260123 от 21.07.2021 г. по НОХД № 4332/2020 г., Софийски Градски съд, НО, 31-ви състав е признал подсъдимия Б. К., роден на ***** г. в Република Австрия, австриец, с австрийско гражданство, със средно образование, неженен, работещ, неосъждан, ЛНЧ *****, **за виновен** в това, че на 03.03.2020 г. около 20:45 часа в гр.София, ж.к.,****, ул.“****“ срещу № 1 без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал с цел разпространение високорискови вещества- коноп с общо нето тегло 21,94 грама на стойност 131.64 лева и амфетамин с нето тегло 1 /един/ грам на стойност 30.00 лева, като конопът /марихуаната/ и амфетаминът са под контрол, съгласно Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите и включени в Приложение № 1 към чл.3, т.1 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични- Списък I - Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина- както следва:

Обект № 1- амфетамин с нето тегло 1,00 грам, с процентно съдържание на активно вещество 2,00 %, на стойност 30.00 лева;

Обект № 2- коноп /марихуана/, с процентно съдържание на активно вещество 7,00% и нето тегло 16,56 грама, на стойност 99.36 лева;

Обект № 3- коноп /марихуана/, с процентно съдържание на активно вещество 14,00% с нето тегло 1,07 грама на стойност 6.42 лева.□

Обект № 4- коноп /марихуана/, с процентно съдържание на активно вещество 8,00% и нето тегло 4,31 грама на стойност 25.86 лева, поради което, на основание чл.354а, ал.1, изр.1, пр.4, вр.чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, изтърпяването на което, на основание чл.66, ал.1 от НК, е отложено за срок от 3 /три/ години.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, в тежест на подсъдимия Б. К. са възложени и сторените на досъдебното производство разноски, в размер на 614.43 лева, платими по сметката на СДВР, както и 5.00 лева държавна такса, платима по сметката на Софийски градски съд.

В срока по чл.319, ал.1 от НПК, срещу присъдата е депозирана въззивна жалба от защитника на подсъдимия Б. К., в която се твърди неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционната присъда, без да се сочат конкретни доводи за това. Иска се отмяна на обжалваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение. Доказателствени искания не са направени.

Писмено становище по въззивната жалба от СГП не е депозирано.

Пред въззивната инстанция, защитникът на подсъдимия Б. К. поддържа депозираната против първоинстанционната присъда жалба, с изложените в нея доводи. Главното оплакване на защитата е, че инкриминираните по делото забранени за държане наркотични вещества били приобщени в нарушение на правилата на НПК, което довело до опорочаване на извършеното действие до степен да го направи нищожно. Според защитника, това е така, тъй като според гласните доказателства, наркотичните вещества били открити от служители на МВР, които не могат да извършват процесуално-следствени действия и съставените впоследствие документи за нуждите на процеса, не отразявали фактите от действителността. Защитникът признава, че в случая създадена се ситуация е породила известни съмнения, но застъпва тезата, че според закона, всяко съмнение е в полза на подсъдимия. Моли въззивната жалба да бъде уважена.

Представителят на Софийска апелативна прокуратура пледира за отхвърляне, като неоснователна на въззивната жалба и потвърждаване на първоинстанционния съдебен акт. Счита, че в хода на съдебното производство, извършеното от подсъдимия К. престъпление, предмет на обвинението е безспорно доказано. Намира възраженията на защитника за неоснователни. Според прокурора, за извършените обиск на лицето и претърсване, е съставен протокол, отразяващ резултатите от това процесуално-следствено действие, поради което и не били налице процесуални нарушения. Уточнява, че дори да е имало такива, впоследствие, с протокол за доброволно предаване инкриминираните вещи

били предадени на компетентния орган. Пзовава се на съдебната практика, че с протокол за доброволно предаване могат вещи и предмети да бъдат надлежно приобщавани към доказателствения материал. Твърди, че безспорно била доказана и целта на подсъдимия - да държи инкриминираните високорискови наркотични вещества с цел тяхното последващо разпространение и достатъчно доказателство за това била намерената електронна везна и откритите два вида високорискови наркотични вещества. Според прокурора, наложеното наказание е справедливо, поради което моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда, като правилна и законосъобразна.

Защитникът на подсъдимия /в реплика/ възразява срещу изложените от прокурора доводи в подкрепа на първоинстанционната присъда, с твърдението, че наличието на протокол за обиск логически изключва протокола за доброволно предаване, защото лицето, ако е обискирано и в него е намерено всичко описано в протокола, включително забранени за притежаване вещества, то те следва да бъдат отразени в протокола за обиск. Ако при извършеното разследване подсъдимият е предал всичко, което държи в себе си, би трябвало вещите да са описани в протокола за доброволно предаване. Така, според защитника, била нарушена както обичайната практика, така и логиката на разследването, което поставяло под съмнение редовността на начина, по който инкриминираните по делото наркотични вещества били приобщени в процеса.

Подсъдимият К. поддържа казаното от защитника си. В последната си дума моли жалбата му да бъде уважена.

Софийски апелативен съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата, събрани на досъдебното производство и в хода на съдебно следствие пред първата инстанция, като провери атакуваната присъда по оплакванията на жалбоподателя и служебно изцяло, съгласно чл.314 ал.1 от НПК, намира, че въззивната жалба е неоснователна.

При разглеждане на делото, настоящата инстанция намира, че Софийски градски съд е спазил правилата на съдебното следствие в наказателния процес, обстойно и задълбочено е анализирал доказателствата, събрани на досъдебното производство и на съдебното следствие пред него и след правилна преценка на наличния доказателствен материал, приел за установени фактическите обстоятелства, изложени в мотивите към присъдата.

Въззивният съд, действайки също като инстанция по фактите, съобразявайки оплакванията за неправилност и незаконосъобразност на присъдата и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и изпълнявайки задължението си за цялостна служебна проверка на атакувания съдебен акт, извърши собствена преценка на доказателствената съвкупност и въз основа на нея изгради изложената по-долу фактическа обстановка по спора, съвпадаща с възприетата от първата инстанция и не обосновава различни правни изводи относно разгледаното спрямо жалбоподателя деяние и неговото участие.

Настоящата инстанция установи, че подсъдимият Б. К. е австрийски гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, работещ. Същият е с добри характеристични данни.

Подсъдимият Б. К., по неустановен, за делото начин, се снабдил с наркотични вещества- коноп и амфетамин, които с помощта на електронна везна оформил на „доза“, опаковани в полиетиленови пликчета с цел лесното им разпространение. Поставил полиетиленовите пликчета с наркотичните вещества и везната в раницата си и излязъл на среща със свидетеля К. Г. в кв.„****“, където в заведение консумирали бира и употребили наркотик - изпушили цигара марихуна, която подсъдимият извадил от раницата си. Двамата решили да посетят приятел на подсъдимия К., поради което около 20:30 часа, тръгнали към пазара на кв. „****“. На ул. „****“ срещу № 1, около 20:45 часа, били спрени за рутинна полицейска проверка. На въпрос на полицейските служители, дали двамата имат нещо забранено в себе си, подсъдимият се притеснил и казал, че в носената от него раница държи наркотични вещества и електронна везна, които извадил и показал, като заявил, че желае да ги предаде доброволно.

Подсъдимият К. бил съпроводен до 01 РУ – СДВР, където предал на к.о. при ОСПС ОВОР – СДВР – свидетеля Н. Н. инкриминираните наркотични вещества. За предадените вещества, бил съставен, протокол за доброволно предаване от 03.03.2020 година.

Съгласно изискванията на чл.109, 110, 159 от НПК, тези наркотични вещества са били внимателно огледани, пакетирани като отделни обекти, обозначени като веществени доказателства и описани в протокола с конкретни серия и номер, както следва:

ВД 1 - 3 броя найлонови пликчета, съдържащи растителна маса, запечатани в полиетиленов плик с картон серия А, № 0440385, СП № 109, НЕКД – 109;

ВД 2 - найлоново пликче, съдържащо вещество на бучка, запечатано с картон серия А, № 0440384, СП № 109, НКД – 109;

ВД 3 - метална мелница, запечатана с картон серия А, № 0940386, СП № 109, НЕК – 109;

ВД 4 - електронна везна, запечатана с картон серия А, № 0440383, СП № 109, НЕКД – 109. Настоящият протокол се състави на основание чл.109, 110, 159 от НПК и Копие от този протокол е бил връчен на подсъдимия.

Със заповед Рег. № 225зз/394 от 03.03.2020 г., за задържане на лице, на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР, подсъдимият К. бил задържан за срок от 24 часа, с начало 20:45 ч. на 03.03.2020 г. и край – 16:00 ч. на 04.03.2020 г., а К. Г. бил разпитан, в качеството му на свидетел.

Във връзка със задържането на Б. К., в 21:00 ч. на същата вечер, му бил извършен и обиск, от полицейски служител, по реда на чл.80 от ЗМВР при който са били установени и следните вещи: черен найлонов плик с лични дрехи; черен на цвят лаптоп с надпис „Lenovo“, с безжична мишка и адаптер за зареждане на лаптоп „Lenovo“; черен кожен колан;

два броя черни връзки за обувки; черно зарядно за мобилен телефон; черен парфюм с надпис „dark Desigual“ в стъклено шише; ръчен часовник от жълт метал с надпис „Emporio Armani“; черен кожен портфейл с лични документи и суми от 150.00 евро, 1.00 долар и 230.00 лева; връзка с четири ключодържателя, два секретни ключа и два чипа; мобилен телефон, с надпис „Hudwei“, модел „P-20 Pro“, ИМЕЙ № 866264045785180 и СИМ карта на мобилен оператор „BOB“.

Същата вечер, в условията на неотложност, за времето от 22:05 ч. до 22:45 часа и в присъствието на Б. К., е било извършено и претърсване на обитаваното от подсъдимия жилище, находящо се в гр.***, ул.,**** № 7, вх.А, ет.3, ап.6, където не били открити вещи и предмети, забранени от закона.

Това процесуално-следствено действие било извършено в присъствието на поемните лица М. Д. Г. и А. Б. Н. обективирани в протокол за претърсване и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение от 03.03.2020 година. Отразените в този протокол действия, са одобрени с Определение № 861/04.03.2020 г., по НЧД № 928/2020 г., на Софийски градски съд, на основание чл.161, ал.2 от НПК.

С Постановление за привличане на обвиняем от 04.03.2020 г., Б. К. е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.354а, ал.1, пр.4 от НК, като по отношение на него е била взета мярка за неотклонение „гаранция“ в пари, в размер на 250 лева, която след постановяване на присъдата е била освободена. В последствие, обвинението му е прецизирано в мотивната част и квалификацията на престъплението, като с Постановление за привличане на обвиняем от 18.08.2020 г., на Б. К. е повдигнато обвинение за престъпление по чл.354а, ал.1, изр.1, пр.4, алт.1 от НК.

Назначената в хода на досъдебното производство и приета от първоинстанционният съд физико-химическа експертиза № 245-X/2020 от 07.08.2020 г., е изследвала предадените от подсъдимия К. вещества – растителна маса, съдържаща се в три найлонови пликчета, обозначени в експертизата като обекти №№ 2,3,4 и поставеното в полиетиленово пликче вещество на бучка, обозначено като № 1.

Заключението на експертизата е, че в обект № 1 – бучка, с тегло 1,00 гр., е установено наличие на амфетамин и кофеин, като съдържанието на активния компонент амфетамин е 2 %. Растителната маса от обекти №№ 2,3 и 4, представлява коноп, съответно с тегло – за обект № 2 – 16,56 гр., обект № 3 – 1,07 гр. и обект № 4 – 4,31 грама. Активното съдържание на тетрахидроканабинол в растителната маса е както следва: обект № 2 – 7 %, обект № 3 – 14 % и обект № 4 – 8 %.

Стойността на амфетамина /обект №1/, съгласно заключението на приетата от съда и страните съдебно-оценителна експертиза, е 30.00 лв., а на конопа е: за обект № 2- 99.36 лв., за обект № 3- 6.42 лв. и за обект № 4 – 25.86 лева. Общата стойност на намерените у подсъдимия К. високорискови наркотични вещества е 161.64 лева.

Заключението на назначената в хода на досъдебното производство Съдебно-психиатрична и психологична експертиза е установило, че подсъдимият Б. К. е психично

здрав, както и че интелектуалните му способности са в норма. Подсъдимият не е зависим от наркотични вещества. Според експертите, по време на инкриминираното деяние, К. е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Тъй като има съхранена памет, интелект и възприятно-представни възможности, К. е в състояние да участва в наказателното производство и при желание да дава адекватни обяснения по обстоятелства и факти от съществено значение за производството.

На досъдебното производство била назначена Съдебно-психиатрична и психологична експертиза и по отношение на свидетеля К. К. Г., която също не е установила качествени отклонения в психичното му функциониране. Не е установена зависимост от наркотични вещества, със съответните промени на физиологично, когнитивно и поведенческо ниво. Според експертите, К. Г. е психически годен да дава свидетелски показания и той може да дава достоверни отговори /ако желае/ на въпросите на следствието.

Тази фактическа обстановка, съвпадаща с изложената от първоинстанционният съд, настоящата инстанция извежда от събраните по делото гласни и писмени доказателства, както и от веществените доказателствени средства.

При съдебната проверка на установените по делото факти и обстоятелства, изведени от събраните доказателства, настоящият въззивен състав не констатира очертаните в жалбата на подсъдимия нарушения на процесуалните правила, касателно приобщаването на инкриминираните наркотични вещества по делото, довело до опорочаване на извършеното действие до степен да го направи нищожно.

Твърденията на защитника на подсъдимия, както пред първоинстанционният, така и пред въззивният съд, че „наличието на протокол за обиск, логически изключва протокола за доброволно предаване на инкриминираните вещества, защото лицето, ако е обискирано и в него е намерено всичко описано в протокола, включително забранени за притежаване вещества, то те следва да бъдат отразени в протокола за обиск“, не се споделя от настоящия съдебен състав.

Отношение към приобщаването на инкриминираните наркотични вещества има само протокола за доброволно предаване, но не и протокола за извършения на подсъдимия обиск. Този извод на въззивният съд, по несъмнен начин се подкрепя от събраните по делото доказателства.

Анализът на приложените по делото доказателства, съпоставката между гласните доказателствени средства /свидетелските показания на разпитаните пред първоинстанционният съд полицейски служители, както и на свидетеля Г. от досъдебното производство/ и писмените такива, както и хронологията на съставянето на последните, сочи, че протоколът за доброволно предаване и протоколът за обиск на подсъдимия, са съставени по повод на различни по делото обстоятелства.

Безспорно е установено, както от показанията на свидетелите Ю. Н. и Н. Н., дадени пред първоинстанционният съд, така и от показанията на свидетеля К. Г., дадени на досъдебното производство /тъй като в с.з. на 31.03.2021 г., пред СГС е заявил, че поддържа

прочетените му показания от ДП/, че при извършена проверка на свидетеля Г. и подсъдимия К., у последния, по негови признания, са били установени инкриминираните наркотични вещества, които той заявил, че желае да предаде доброволно. Наркотичните вещества, както и имащите отношения към тях електронна везна и метална мелничка, са били доброволно предадени от К., след като той е бил заведен от полицейските служители в 01 РУ на СДВР. Именно във връзка с доброволно предадените наркотични вещества е бил съставен и протокола за доброволно предаване. В съответствие с изискванията на чл.110 от НПК, инкриминираните наркотични вещества, електронната везна и металната мелничка, са подробно описани в протокола и запечатани по надлежния ред, като отделни вещественни доказателства, като индивидуализиращите ги серия и номер, също са описани в протокола. Протоколът за доброволно предаване е подписан от предалия и приелия наркотичните вещества.

След доброволно предадените от К. инкриминирани предмети, той веднага е бил задържан за срок от 24 часа в 01 РУ на СДВР, на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР. Видно от приложената като писмено доказателство Заповед Рег. № 225зз/394 от 03.03.2020 г., за задържане на лице, това е станало в 20:45 часа. Именно във връзка със задържането на подсъдимия К. за срок от 24 часа, му е бил извършен и личен обиск, обективиран в протокол за личен обиск на лице. Че обиска на К. е бил извършен именно във връзка със задържането му за 24 часа, а не във връзка с вече доброволно предадените наркотични вещества, доказва самото съдържание на протокола за обиск. Съгласно този протокол, обискът е извършен в 21:00 часа – 45 минути след задържането на К.; извършен е от полицейския служител Н. – свидетел по делото, на основание чл.80 от ЗМВР, тъй като задържането на К. е основано на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР; иззетите при обиска вещи, описани в едноименния протокол, са лични на подсъдимия, сред тях няма такива, които са забранени от закона, но съхранението им от подсъдимия, по време на задържането му е забранено, поради което и са иззети от полицейските органи. Тези вещи обаче, са върнати на Б. К. след освобождаването му от Районното управление на 04.03.2020 г. и доказателство за това е саморъчно изписаното на гърба на протокола за обиск изявление от Б. К.: „На 04.03.2020 получих всички вещи и пари описани в личния ми обиск“, след което саморъчно се е подписал.

Тези обстоятелства се потвърждават не само от показанията на свидетелите Н. и Н., но и от приложеното ксерокопие на книгата за задържани лица, приложено по делото, приложено към придружително официално писмо от Началника на 01 РУ-СДВР.

Изложените обстоятелства обосновават и неоснователността на твърденията на защитника на подсъдимия К. за взаимното изключване, като доказателства на протокола за обиск и протокола за доброволно предаване на наркотичните вещества.

За да признае подсъдимия Б. К. за виновен в повдигнатото му обвинение по чл.354а, ал.1, изр.1, пр.4 от НК - държане на високорискови наркотични вещества – амфетамин и марихуана, с цел разпространение, първоинстанционният съд с основание е приел, че обвинението е доказано по несъмнен начин, както от свидетелските показания и протокола за доброволно предаване, така и от физико-химичната, съдебнопсихиатричните и

съдебнооценителна експертизи, изготвени на досъдебното производство. За държане, с цел разпространение на предадените наркотични вещества, говори и факта на тяхната разфасовка – четири опаковки, с различен грамаж, в отделни полиетиленови пликчета и местонахождение – в раницата на подсъдимия.

Че подсъдимият Б. К. на 03.03.2020 г., около 20:45 часа е държал, с цел разпространение въпросните наркотични вещества- амфетамин и марихуана, свидетелстват полицейските служители Ю. Н. и Н. Н., дадени пред първоинстанционният съд, както и К. Г., с показанията му от досъдебното производство. Показанията на свидетеля Г. са приобщени по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.2 от НПК и кредитирани от съда като обективни, възпроизвеждщи важни за предмета на доказване обстоятелства. Този свидетел е потвърдил факта на държаните от подсъдимия наркотични вещества, със заявеното от него, че при срещата му с подсъдимия, освен, че са пили бира, последният го е почерпил, като изпушили една цигара марихуана, а после, при полицейската проверка, в раницата му, полицаите намерили голямо количество марихуана и везна.

Свидетелските показания на полицейските служители Н. и Н. относно установените наркотични вещества, както и заявеното от подсъдимия К. доброволно да ги предаде, съдът правилно е кредитирал изцяло, като обективни, логично подредени и подкрепящи се от другите доказателства, включително и писмени такива /протокол за доброволно предаване, заключенията на физико-химичната, психиатричната и съдебно-оценителната експертизи/.

Свидетелските показания потвърждават изложеното в протокола за доброволно предаване, предадените от подсъдимия К. наркотични вещества, а именно, че в раницата си е държал полиетиленово пликче, съдържащо амфетамин и три полиетиленови пликчета, съдържащи марихуана, както и везна и метална мелничка.

С оглед изложеното, събраният по делото доказателствен материал, по безспорен начин установява авторството на подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Видът, количеството и процентното съдържание на наркотичните вещества са определени по експертен път, като резултатите от физико-химичното изследване са материализирани в съответния протокол на физико-химичната експертиза. Изготвените и приобщени по делото писмени доказателства, посочени по-горе, също допринасят за установяване на фактите от значение за разкриване на обективната истина.

При установената и изложена по-горе фактическа обстановка, въз основа на посочените доказателства, правилно и законосъобразно първостепенният съд е достигнал до извода, че от обективна страна подсъдимият Б. К. е осъществил състава на престъплението по чл.354а, ал.1, изр.1, пр.4 от НК, тъй като на 03.03.2020 г. около 20:45 часа в гр.София, ж.к.,****, ул.“****“ срещу № 1, без надлежно разрешително по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества- амфетамин с нето тегло 1,00 грам с процентно съдържание на активно вещество 2 % на стойност 30,00 лв. и коноп с общо нето тегло 21,94 гр. на стойност 131,64 лв., разпределени в три полиетиленови пликчета, както следва: коноп /марихуана/, с

процентно съдържание на активно вещество 7 % с нето тегло 16,56 гр. на стойност 99,36 лв.; коноп /марихуана/, с процентно съдържание на активно вещество 14 % с нето тегло 1,07 гр. на стойност 6,42 лв. както и коноп /марихуана/, с процентно съдържание на активно вещество 8 % с нето тегло 4,31 гр. на стойност 25,86 лева. Амфетаминът и конопът /марихуаната/ са наркотични вещества, включени в Списък 1 - „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве, поради вредния ефект от злоупотреба с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарна медицина" към чл.3 от Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични и подлежи на контрол по Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите.

Разглеждайки престъплението по неговите субективни признаци, настоящият съд е солидарен с изложеното от първоинстанционният за наличие на пряк умисъл от страна на подсъдимия, по смисъла на чл.11, ал.2 от НК, тъй като същият е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Съзнавал е общественоопасния характер на деянието си и е предвиждал общественоопасните му последици. Във волево отношение, подсъдимият пряко е целял тяхното настъпване, защото е съзнавал, че без да притежава надлежно разрешение, държи високорисково наркотично вещество, забранено от закона.

Налице е и специалната цел-за разпространение. Подсъдимият К. е съзнавал, че държи високорискови наркотични вещества, които не са само за негова лична употреба, а са предназначени и за други лица.

По наказанието на подсъдимия:

При определяне на наказателната санкция за извършеното от подсъдимия Б. К. деяние, първостепенният съд се е ръководил от правилото на чл.55, ал.1, т.1 от НК. Решението си за приложението на тази разпоредба, решаващият съд е обосновал с отчетения от него превес на смекчаващите отговорността обстоятелства над отегчаващите такива по отношение на подсъдимия К.. Като смекчаващи отговорността обстоятелства са били отчетени сравнително младата му възраст, чистото съдебно минало и ниската стойност на наркотичните вещества, а като отегчаващи отговорността му обстоятелства тези, свързани с инкриминираното деяние- разнообразието на наркотичните вещества.

Преценявайки посочените по-горе обстоятелства, имащи отношение към определяне на наказанието на подсъдимия Б. К., първоинстанционният съд правилно е наложил наказание "лишаване от свобода", но настоящата инстанция намира, че неправилно същото е отмерено под законоустановения минимум. Санкцията на чл.354а, ал.1, пр.4 от НК, предвижда за извършеното от подсъдимия К. престъпление, наказание "лишаване от свобода" от 2 до 8 години, както и глоба от 5 000 до 20 000 хиляди лева. Приложените по делото доказателства не обуславят изключителни или многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, позволяващи приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК, независимо, че количеството и стойността на инкриминираните високорискови наркотични вещества – амфетамин и коноп е ниска.

Независимо от това, при предвиденото за това престъпление наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 до 8 години и при отчетен от първоинстанционният съд превес на смекчаващите над отегчаващите вината обстоятелства, съдът е наложил при условията чл.55, ал.1, т.1 от НК, наказание „лишаване от свобода“, за срок от една година, което настоящата инстанция не споделя. Виждането на настоящата инстанция е, че мотивите на първоинстанционният съд към атакуваната присъда по отношение на наложеното на К. наказание за извършеното от него престъпление, са изключително лаконични и не дават отговор на въпроса, защо след като първоинстанционният съд е отчетел наличието на разнообразни по вид наркотични вещества, държани от подсъдимия, от които едното – амфетамин, е отмерил наказанието под законоустановения минимум. Освен това, ниската стойност на предмета на престъплението не е решаващ критерий при правната квалификация на престъплението. Когато държането е с цел разпространение, какъвто е настоящия случай, количеството на наркотични вещества не е съществен критерий при всички случаи на деяния от този вид.

Изначално дейността, осъществена от подсъдимия е общественоопасна, тъй като държането на високорискови наркотични вещества засяга обществените отношения свързани с опазване здравето, а и живота на хората, особено на младите, сред които подобен род деяния са най-разпространени. Сравнително високата степен на обществена опасност на деянието в конкретния казус се определя на първо място от вида на инкриминираните наркотични вещества, независимо от малкото им количество и стойност. Предмет на престъплението са амфетамин и марихуана, като амфетамин е от вида на тъй наречените „твърди дроги“. При него въздействието върху психиката и физическото здраве на индивида е много по-тежко, отколкото тъй наречените „меки наркотици“, като марихуаната. Държането на високорискови наркотични вещества, без надлежно разрешително, дори и в малки количества, е общественоопасно деяние, тъй като винаги носи риск за общественото здраве, а доколкото това е широко извършвано престъпление, тази обществена опасност е значителна.

Поради изложеното настоящата въззивна инстанция намира, че наложеното на подсъдимия Б. К. наказание от една година „лишаване от свобода“ е неправилно. Изброените смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства не са нито изключителни сами по себе си, нито пък многобройни като съвкупност, за да обосноват приложението на чл.55, ал.1, т.1 от НК. Тази част на присъдата обаче, не е протестирана от представител на Софийска градска прокуратура, поради което и настоящата въззивна инстанция не разполага с правната възможност, визирана в разпоредбата на чл.337, ал.2, т.1 от НПК, за корекция на наказанието в тази му част, с оглед спазване на принципа *reformatio in peius*.

Независимо от изложеното по-горе, при така определеното от първоинстанционният съд наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, приложението на разпоредбата на чл.66 от НК, със съответния изпитателен срок от три години е правилно, предвид наличието на визираните в този текст предпоставки, като е приел, че в този си размер биха се постигнали целите на наказанието - както за специалната,

така и за генералната превенция.

Предвид определеното при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, наказание за престъплението по чл.354а, ал.1, пр.4 от НК, настоящата инстанция намира, че като не е наложил кумулативно предвиденото в чл.354а, ал.1 от НК наказание „глоба“, първоинстанционният съд е спазил закона – чл.55, ал.3 от НК.

Съблюдавайки императивните норми на чл.354а, ал.6 и чл.53, ал.2, б."а" от НК, първостепенният съд не се е произнесъл относно предмета, приложен като веществен доказателство по делото - процесните наркотични вещества, доброволно предадени от подсъдимия, предвид забраненото им от закона притежаване, но този пропуск не е основание за отмяна на атакуваната присъда, тъй като може да бъде преодолян чрез произнасяне на първоинстанционният съд с определение, по реда на чл.306, ал.1 т.4 от НПК.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл.189, ал.3 от НПК правилно подсъдимият Б. К. е бил осъден да заплати направените по делото разноски, възлизащи в размер на 614.43 лева по сметка на СДВР, както и по сметка на Софийски градски съд 5.00 лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

При извършената цялостна служебна проверка въззивният съд намира, че не са налице причини за неговата отмяна или изменение, поради което първоинстанционният съдебен акт съследва да бъде потвърден.

По изложените съображения и на основание чл. 338 вр. чл. 334, т. 6 от НПК, Софийски апелативен съд, наказателно отделение, 4-ти състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260123 от 21.07.2021 г. по НОХД № 4332/2020 г. на Софийски Градски съд, Наказателно отделение, 31-ви състав.

Решението подлежи на обжалване и протест пред Върховния касационен съд в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____